

Paa Farvestoffer er der foreslaaet nogle Forhøjelser og ogsaa nogle Nedsættelser fra Folketingets Forslag, idet Gruppen Farvestoffer i det hele er bragt meget betydeligt ned fra den nuværende Toldlov. Den i principiel Henseende vigtigste Ændring er den, at Blank- og anden Lædersvæarte i Pakninger af ikke over 1 Kg. brutto, naar Emballagen er et Blikarbejde, hvis Toldsats er 20 Øre pr. Kilo eller derover, kommer i en højere Told. Her møde vi første Gang et Princip, som er gjort gældende paa forskellige Punkter under Toldlovforhandlingen: at vi ved vore Undersøgelser have været opmærksomme paa, hvor der fremkommer en Minusbeskyttelse, hvor Udlandet bliver begunstiget paa den danske Industris Bekostning. Dette har tidligere fundet Sted ved Indførselen af Svæarte i Blikemballage, som var meget højt beskattet efter den gamle Toldlov, og som jo bevarer en hel Del af sin Told ogsaa efter den ny. Ved at indføre disse Varer: Svæarte af forskellig Art, Onpudsningsmidler og lignende i Blikæsker bliver Udlandet begunstiget paa Indlandets Bekostning, idet de have kunnet indføre Varerne i Blikemballage til billigere Priser end dem, hvortil de danske Fabrikanter kunne fremstille dem.

Med Hensyn til visse Farvevarer, som frembringes her i Landet, f. Eks. Jordfarver og Kønrog, er man gaaet til en Mellemsats mellem den nuværende Toldlov og Folketingets Forslag, nemlig 3 Øre. Til Gengæld har man for en Mængde almindelige, billige Farver sat den af Regeringen foreslaaede og af Folketinget vedtagne Told: 2 Øre, ned til 1 Øre.

For Frugt er i alt væsentligt Folketingets Affattelse gaaet igennem, kun med den Forskel, at man har nedsat Tolden paa Mandler fra 25 Øre til 20 Øre.

Paa de rent finansielle Glasvarer, som ikke fabrikeres her i Landet, er der sket nogle Forskydninger, nærmest ned efter. For Vinduesglas er man bleven staaende ved den bestaaende Toldlov. Det antages nemlig ikke, at der, selv med den Toldlov, som maatte vedtages i Dag, kan trives nogen Vinduesglasfabrikation her i Landet. Jeg tror aldrig, den vil blive blomstrende eller lukrativ, saa at der til Skade for Statskassen vil udvikle sig en Storindustri i denne Retning, men at den Toldsats, der her gives, i finansiell Henseende er tilfredsstillende uden paa nogen urimelig Maade at opmuntre en saadan Fabrikation.

Paa de her i Landet fabrikerede Glasvarer er Folketingets Affattelse i alt væsentligt hævdet, dog med et Par mindre For-

skydninger op- og nedefter. Alle de almindelige blæste og pressede Hulglasvarer nedsættes altsaa fra 29 til 20 Øre pr. kg. og almindelige brune og grønne Flasker fra 6 $\frac{1}{4}$ til 4 Øre pr. kg., medens halvhvide Mineralvandsflasker blive omtrent paa den nuværende Told, 6 Øre, i Stedet for, som foreslaaet, 4 Øre, og en Del Emballageflasker af hvidt Glas gaar ned fra de foreslaaede 20 til 12 $\frac{1}{2}$ Øre.

Jeg kommer dernæst til den store Gummivaregruppe. Her er den af Folketinget foreslaaede Toldfrihed paa grovere Gummivarer og 16 Øre-Satsen paa almindelige Gummivarer med Tilsætning af Manufakturvarer hævdet, medens vore Undersøgelser vedrørende Cykledæk og Sprøjteslanger viste, at Folketingets Toldsats var lovlig lav, saa at den vilde stille denne Fabrikation ganske overordentlig ugunstig, derfor ere vi gaaede med til en noget mindre Nedsættelse fra det bestaaende end oprindeligt af Folketinget foreslaaet. Der er foreslaaet 50 Øres Told, medens den nuværende Told var 66—67 Øre. Paa Sten er Folketingets Affattelse hævdet paa en enkelt Undtagelse nær, nemlig Billed-jog Stenhuggerarbejde, slebet og poleret. Derimod have vi ikke ment at kunne imødekomme et meget indtrængende Andragende fra Stenhuggerne, særlig paa Bornholm, om en almindelig højere Beskyttelse af profilerede Bygningssten og lignende. En saadan fandtes i Regeringens oprindelige Forslag, men den blev stemt ud af Folketinget, og vi have ment at maatte fastholde dette. Derimod have vi, som nævnt, gjort en enkelt Undtagelse, ganske vist ikke meget stor i Forhold til de øvrige Varer, idet det ved de slebne og polerede Arbejder drejer sig om saa overordentlig værdifulde Varer, at selv den her foreslaaede Told, 2 Øre pr. kg., ikke bliver mere end 8—10 pCt. af Værdien, og vi have derfor fundet det rimeligt og billigt efter Toldlovens almindelige Retning at gaa til en saadan Told. Ligeledes paa Slemmekridt har man rakt sig lidt opefter, men Tolden, der her foreslaaes, er dog kun en Fjerdedel af den nuværende.

Med Hensyn til Porcelæn- og Fajanceindustrien har Folketinget gjort en af sine største Indrømmelser, idet vi ere gaaede ind paa at lade det blive ved det bestaaende. Det havde efter min Mening absolut været rigtigere at komme til en Nedsættelse her, men den Gruppe i Landstinget, med hvilken Forhandlingerne særlig førtes, var saa overbevist om Umuligheden for den kgl. Porcelænsfabrik og „Alumi-